الف) چشیدن موت به‌معنای اجل عرفی

خُب، اگر این نکته باشد، حال سراغ آیه شریفه می‌آییم: «كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ». ببینید جور معنا می‌شود. یکی همان معنای عرفی بسیار ساده‌ای است که همه می‌فهمند. شما سال‌ها شنیده‌اید که هر نفسی مرگ را می‌چشد. از آن، چه چیزی فهمیده‌اید؟؛ معنای ساده این که هر نفسی می‌میرد؛ «وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ»[1]، «إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ»[2]. «كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ» یعنی «کل نفس تموت». این ساده‌ترین معنای عرفی آن است. چرا در اینجا تعبیری به ذائقه و چشیدن شده است؟؛ یعنی تا زنده بود، هنوز ندیده بود. تا نفس می‌کشید و زنده بود، مرگ را ندیده بود. لذا با آن لطافت معنای ذوق، آیه به کار رفته است. هر نفسی می‌میرد. یعنی مردنی که تا حال نچشیده بود، حال می‌چشد. سابقه‌ای از طعم مرگ نداشت، حال دارد. این یک معنای عرفی ساده است. خُب، اگر اینطور باشد، آیه باید به این صورت باشد: «کل نفس سوف تذوق الموت/ ستذوق الموت/ تذوق الموت». چرا آیه تعبیری به «ذائقة» می‌کند؟

---

[1]. آل عمران، آیه ۱۴۵.

[2]. الزمر، آیه ۳۰.

بازبینی #2
ایجاد شده 9 نوامبر 2024 15:36:38 توسط ... .
به روزرسانی شده 28 نوامبر 2024 11:52:47 توسط ... .